

kostbare kleeding naakt, behalve op reis of bij den arbeid, wanneer zij den ruimen rok afleggen en een wambuis zonder mouwen aanschieten. De Koning alleen schoeit zijne voeten, hetwelk niemand anders geoorlofd is: daartegen staat het ook zijnen Staatsdienaars vrij, zich, even als de Vorst, met eenen gepluinden hoed, met goud of zilver omboord, te dekken. Gemeenlijk draagt men eenen hartsvanger of houten knods; bij den Staatsdienaar is de laatste van ivoor, en, uit hoofde van deszelfs kloekte, een stuk van hooge waarde, waartoe een gansche elefants-tand en dan nog geen kleine, wordt verbruikt; het een en ander strekt echter meer tot sieraad dan tot een beleedigend wapentuig. Een tabakszakje, vuursteen, vuurslag en tondel benevens een of twee tabakspijpen in een netten houten koker zijn bij hun noodwendigheden, zonder welke men hun zeldzaam ontmoet. Nog behoort tot de dragt der Grooten de zonnescherm, die met onderscheidene sieraden is opgeschikt, en minder strekt om de hitte der zon te keeren, dan wel om de aanzienelijkheid van den stand te doen be-